

Emléktábla Dr. Kondor Antal emlékére

2014. október 3-án Dr. Kondor Antal emlékére a Zalaerdő Zrt. Bánokszentgyörgyi Erdészet épületének falán emléktáblát avatott a Soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Köre.

Bevezetőjében *Rosta Gyula* vezérigazgató köszöntötte a megjelenteket s jelezte, hogy Zalaerdő Zrt. mindig szívesen ad helyet a tisztelgő megemlékezésnek és a szakmai elődök emléképolásának. A nagyszámú erdész tanítvány jelenlétében *Bársony Lajos*, a Baráti Kör elnöke mondott beszédet és egyben felidézte *Dr. Kondor Antal* életútját, munkásságát is. Az emléktábla avatást megtisztelte Kondor Antal leánya, *Horváthné Kondor Katalin* és veje *Horváth Dénes* is.

Kondor Antal mindig büszkén vallotta, hogy szakmai pályafutását a zalai erdőkben kezdte, ezért idézzük fel röviden zalai szakmai munkásságát.

A diploma megszerzése után 1944-ben Kőszeg város erdeiben dolgozott, majd bevonult katonának. Az amerikai fogságból 1945 októberében szabadult. Ezután rövid ideig a Kőszegi Állami Erdőgazdálkodásnál helyezkedett el. 1945. december 28-án az Földművelésügyi Minisztérium kinevezte segéd erdőmérnöknek és egyben áthelyezte a Zalaegerszegi Állami Erdőgazdálkodásához. 1946. január 29-én jelentkezett először a központban dolgozott, majd 1946. március 8-án már a Lenti Állami Erdőgazdálkodásnál találjuk, ahol a régi *Esterházy Sinióros Szabó Aurél* erdőgazdálkodó mellett, mint általános erdészeti előadó ténykedett. Itt ragadta meg először a zalai táj szépsége. „Itt a Lenti hegven a kora tavaszi sugárzó napsütésben egy erdei fenyves tarvágás több ezer vörösré kérgezett, földön fekvő választéka felejthetetlen látványt nyújtott számomra. Ilyet azelőtt nem láttam.” írta önéletrajzában.

1946. május 27-től Bánokszentgyörgyre helyezték, ahol a zalai erdészek egyik jelentős alakja, *Páll Miklós* erdőgazdálkodó mellett megismerte a bükkösök természetes felújítását, s kialakította szakmai „ars poeticáját”. Rövidesen erdőgazdálkodó helyettes lett, majd 1947. január 1-től az erdőgazdálkodás vezetője. Nagyon megszerette a helyi erdőket, sokat tanult az Esterházy hitbizomány tapasztalt erdészeitől, sokszor idézett tőlük. 1950 augusztusában kinevezték az újonnan alakult Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdálkodás főmérnökének, de mindjárt le is váltották. Ezután elkerült Zala megyéből s már csak az iskolai tanulmányutak alkalmával jött vissza.

A zalai szakmai múlt felidézése után néhány személyes emléket szeretnék átadni, mely nagyon jellemző volt egyéniségére. 52 évvel ezelőtt találkoztam először a Tanár Úrral a soproni iskolában. Az első órán mindenkitől megkér-

kor sokszor nem tet-
szett, de utólag vissza-
gondolva megérte. Kö-
zismert volt a növény,
kéreg, rügy, levél felis-
merésből és a latin ne-
vük ismeretéből való
feleltetési módszere.
Aki tízből hármat nem
tudott, egyest kapott.

Ezen sokan elvéreztek, de így igen alaposan megtanultuk. Bizonyíték erre, hogy akik nem a szakmában helyezkedtek el, hanem másutt, például tanárok lettek, még most betéve tudják a felismerést és a latin neveket.

Egy másik találkozás már jóval később, az Erdészeti Múzeumban történt, ahol a fotókiállításomat megtisztelte látogatásával. Karon ragadott s el kellett mondanom részletesen hogy hol készültek a fotók, melyik zalai erdőben. Egyfolytában nosztalgizált s elég sok helyszínt felismert. Számomra ez volt a legnagyobb elismerés.

Az utolsó érettségi találkozásunkkor, – elhunyt előtt nem sokkal – már nagyon nehezen mozgott, de segítséggel eljött. Amikor meglátott bennünket, teljesen felfrissülve beszélt, s midőn felismert azonnal a zalai erdők után érdeklődött majd újból elmondta pályakezdését. Most is derűsen tréfálkozva, meghatódva búcsúzott tőlünk

Zalai kötődését és munkásságát a Bánokszentgyörgyön felavatott emléktábla is hirdeti. Megőrizzük Dr. Kondor Antal emlékét, akinek szelleme most is itt van az őszi aranyárga bükkösökben, s így nekik tudjuk elmondani, hogy „Köszönjük Tanár Úr!”.

Kép és szöveg: **Szakács László**

